

ganske sikkert, hvis den havde faaet Lov til at arbejde i fuld Frihed, have gjort Indkøbene i Tide paa en saadan Maade, at vi ikke bagefter skulde komme til at betale højere Pris for Majs. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om det er rigtigt, at det staaende Landbrugsudvalgs Flertal har modsat sig, at Foderstofcentralens Virksomhed udstrakte sig ud over 1. September, og om dette ikke har medvirket til, at Staten nu ikke har den fornødne Mængde Majs til Raadighed til dermed at kunne ombytte det Brødkorn, som skal afleveres af Jordbrugerne.

Ogsaa Fragtspørgsmaalet spiller jo en meget betydelig Rolle. I Øjeblikket er Forholdet dette, at man i det aabne Marked ikke kan fragte Majs fra Sydamerika til Danmark til en Pris, der ligger under 19 Kr. pr. Tønde. Altsaa, Majsprisen og Fragten for den paagældende Vare er identisk; der er samme Omkostninger ved Hjemfragtningen, som der er ved at købe Majsen leveret frit om Bord i sydamerikanske Havne, med andre Ord, hvis man i Øjeblikket skulde betale Markedsprisen for Tonnagen, vil 100 kg Majs komme til at koste cif dansk Havn 38 Kr. Imidlertid har der været ført Forhandlinger med Rederierne og Fragtnævnet; det er den overordentlige Kommissions Repræsentanter, der har ført disse Forhandlinger, og jeg tror at kunne sige, at der er Mulighed for at faa Fragten betydeligt reduceret. Jeg skulde antage, at det ikke vilde være umuligt at faa en fast Ordning med de danske Redere saaledes, at Majsen blev hjemfragtet til 10 Kr. pr. Tønde. Jeg haaber i hvert Fald, at man mindst kan naa ned til en Fragt, der ligger omkring de 10 Kr. pr. Tønde. De danske Redere kan naturligvis ikke hjemfragte ubegrænsede Mængder af Majs. Der haves i alt kun 845 000 t Tonnage død Vægt til Raadighed; større er Dampskibstonnagen i Danmark ikke, og meget af den Tonnage kan slet ikke komme i Betragtning ved oversøisk Fart. Men Rederne har dog ment at kunne stille 133 000 t død Vægt til Raadighed til Hjemførsel af Majs fra Sydamerika. Og regner man med, at hvert Skib kan gøre 3 Rejser, vil de 133 000 t død Vægt kunne anvendes saaledes, at vi faar hjemført 350 000 t Majs i Løbet af et Aar. Jeg har Grund til at tro, at Rederne er villige til at stille denne Tonnage til Raadighed, og jeg haaber paa de Vilkaar, jeg har nævnt, saaledes at Fragten for Majs kun bliver en halv Snes

Kroner pr. Tønde. Efter dette skulde vi nu, særlig da Majsprisen er steget til 19 Kr., kunne hjemfragte Majs leveret frit i danske Havne til en Pris, der ligger under de 30 Kr., der er foreslaaet som Prisen paa det Korn, der overhovedet skal leveres efter nærværende Forslag. Det forekommer mig, at dette kan tages som et Bevis paa, at de foreslaaede 30 Kr. maa siges at være rigelige, ogsaa i Betragtning af, at Majsprisen er høj.

Det foreliggende Lovforslag indeholder ikke Bestemmelser om, hvilken Pris Brød skal sælges til; her er jo kun Tale om at sikre Brødkornet, men ikke om at fastsætte Pris paa Brødet. Det er imidlertid indlysende, at en Pris af 30 Kr. vil paabyrde Befolkningen meget forøgede Udgifter til Brød. Jeg tror ikke, man kan regne med en lavere Pris end 1 Kr. 40 Øre pr. 4 kg Brød, naar Rugen koster 30 Kr. pr. 100 kg. Jeg gaar ud fra, at alle vil være enige om, at det vil være umuligt at have saa høje Brødpriser her i Landet, og at det som Følge deraf vil blive nødvendigt, at Staten paa en eller anden Maade sikrer Befolkningen Brødet til en lavere Pris, hvor lav skal jeg ikke her sige noget om, kun vil jeg gøre opmærksom paa, ogsaa med Hensyn paa den foreslaaede Pris af 30 Kr. pr. Td. Rug og Hvede, at alene en Nedsættelse til 1 Kr. for et 8 Punds Rugbrød vil betyde en Udgift for Statskassen paa ca. 42 Mill. Kr. Nu har vi faaet at vide af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) gennem den Skrivelse, som den højtærede Indenrigsminister oplæste, at han er ganske utilfreds med den foreslaaede Pris af 30 Kr., og at man efter hans Opfattelse skal op paa en endnu meget højere Pris, hvor høj faar vi antagelig at vide, naar det ærede Medlem faar Ordet under Debatten her i Dag — jeg antager, det ærede Medlem vil begære Ordet. Jeg vil imidlertid meget stærkt advare imod at give efter for Kravet om højere Pris. Der kan ikke være Tvivl om, at Tendensen overalt, hvor der er Tale om Salg af Varer, fremdeles gaar i Retning af højere og højere Priser, og Kravet herom er her i Landet som i alle andre Lande Hovedaarsagen til den sociale Uro, man sporer alle Vegne, og ingen kan være blind for, at Følgerne af, at vi stadig sætter Priserne i Vejret, vil blive større Uro, end vi hidtil har staaet overfor, eller ogsaa Krav om ganske uoverkommelige Udgifter for Staten. Jeg advarer derfor saa indstændigt som muligt Tingets Medlemmer imod at give efter for